

ogsaa Rigsdagens Regnskab kan overgives en af Hovedrevisorerne til Revision.

Bestemmelserne i 2. Stk. er motiveret ved den Betragtning, at alle Statens Regnskaber bør undergives Revision, men at paa den anden Side Hovedrevisorernes Regnskaber hverken kan revideres af dem selv eller af de underordnede Revisionsmyndigheder.

Til § 17.

Denne Bestemmelse har bl. a. Hensyn til de talrige for Tiden særlig i 1. Revisionsdepartementet reviderede Regnskaber, der ikke vedrører Statens Midler, saasom Regnskaber vedrørende Stiftsmidler, kommunale Havne, offentlige Stiftelser, Legater o. lign.

Revisionen af disse Regnskaber kan Staten vel ikke uden videre vise fra sig, men man har fundet det naturligt, at Omkostningerne derved afholdes af de paagældende Midler.

Til § 18.

Da den enkelte Hovedrevisor formentlig vil komme til at beskæftige sig med flere Ministeriers Regnskaber, og Hovedrevisorernes Udnævnelse og Afskedigelse derfor formentlig ikke kan foregaa gennem de forskellige Ministerier, med hvis Regnskaber de skal beskæftige sig, har man fundet det naturligt at lade deres Udnævnelse og Afskedigelse foregaa gennem Finansministeriet, der da ligeledes maa foretage Fordelingen af de enkelte Regnskaber mellem dem. Antallet af Hovedrevisorer og den fornødne Medhjælp for disse har man ment at burde foreslaa fastsat ved de aarlige Normeringslove, idet dette Spørgsmaal tildels maa afhænge af, i hvilket Omfang der oprettes Særrevisioner, ligesom Normeringen fra Tid til anden bør kunne ændres efter de gjorte Erfaringer. Som anført i § 41 har man dog tænkt sig ansat 4 Hovedrevisorer.

Da Hovedrevisorerne i personel Henseende ikke kommer til at sortere under de enkelte Fagministre, har man fundet Anledning til udtrykkelig at fremhæve, at de staaer til Raadighed for disse med Hensyn til Regnskabskontrollen. Den i sidste Stykke indeholdte Bestemmelse om Hovedrevisorernes Forhold til Ministrene svarer til Indholdet af Bestemmelserne i de nugældende Instrukser for Hovedrevisorerne for Postvæsenet og Statsbanerne, jfr. disses §§ 2 og 4 (se Bilag).

Til § 19.

For at undgaa overflødig Korrespondance har man foreslaaet, at der indføres Adgang til at berigtige Fejl i underordnede

Regnskabsføreres Regnskaber uden forudgaaende Korrespondance, hvilket allerede nu i stort Omfang finder Sted, i hvert Fald i Statsbanernes og Postvæsenets Revisionsafdelinger.

Reglen om, at Revisionen kan forelægge Regnskabsføreren en passende Frist til Antegnelsernes Besvarelse stemmer med § 35 i Kasseforordningen af 8. Juli 1840. Endelig har man ment at burde fastslaa, at Decision, saafremt der ikke kan opnaas Enighed mellem en Regnskabsfører og Revisionen, skal afgives af paagældende Administrationschef ogsaa i de Tilfælde, hvor Hovedrevisor efter § 14, sidste Punktum, varetager Revisionen af de underordnede Regnskabsføreres Regnskaber. Hvis dette ikke gennemføres, vilde man løbe den Fare, at Sager, der rejstes ved Revisionen, kunde blive afgjort anderledes end tilsvarende Sager, der paa anden Maade var forebragt Centralstyrelsen; men det er klart, at Hovedrevisor, hvis han ikke mener at kunne lade Sagen bero ved den af Styrelsen truffne Afgørelse, kan rejse Sagen paany overfor Centralstyrelsen i Henhold til sine i § 15 fastslaaede Beføjelser.

Til § 20.

Reglerne om Fremgangsmaaden ved Hovedrevisors Udsættelser overfor Centralstyrelsen og om hans Ret til stedlige Under søgelser svarer til de nu for Hovedrevisorerne gældende. Derimod har man tilføjet en positiv Regel om, at Statsrevisoratet paany kan rejse en af Ministeren afgjort Sag, hvilket iøvrigt stemmer med hidtidig Praxis.

Til § 21.

Ifølge Instrukserne for de nu bestaaende Hovedrevisorater foregaa Forbindelsen med Statsrevisoratet paa den Maade, at de Sager, der af vedkommende Hovedrevisor forelægges Ministeren til Afgørelse, indføres i en Protokol, der senere i Afskrift tilstilles Statsrevisoratet.

Det følger imidlertid af Sagens Natur, at de Oplysninger, Statsrevisoratet paa denne Maade faar, bliver af en fragmentarisk Natur og tildels bestemt af formelle Hensyn, hvorfor man har fundet det rimeligere at lade Hovedrevisorerne afgive en Beretning om deres Virksomhed, i Lighed med dem, der afgives af det engelske Audit-Department og de i Frankrig og Tyskland og flere Stater eksisterende Regnskabsretter og Regnskabskamre, og man har ment, at saadanne Beretninger fra Hovedrevisorerne foruden til Statsrevisoratet og vedkommende Fagminister tillige burde afgives til Finansministeren.